

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DPG-VII.054.3.2026
Warszawa, 09 października 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 18867

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 18867 Pani Poseł Olgi Ewy Semeniuk-Patkowskiej, uprzejmie przedstawiam poniższe wyjaśnienia. Przy sporządzaniu odpowiedzi wykorzystano wkłady przekazane przez Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Cyfryzacji oraz Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Na wstępie należy zaznaczyć, że akty normatywne oddziałują na prowadzenie działalności gospodarczej w bardzo różny sposób i w różnym stopniu, a ich inicjatorem jest nie tylko Rada Ministrów. Oceny wpływu projektowanych przepisów, w tym na sektor przedsiębiorstw, są każdorazowo zawarte w ocenie skutków regulacji (OSR) towarzyszącej rządowemu projektowi aktu normatywnego. Oceny te jednak nie uwzględniają zmian wprowadzanych do projektów na etapie parlamentarnym. Z przywołanych wyżej względów nie jest możliwe precyzyjne wskazanie liczby zmian przepisów „podatkowych”, „pracowniczych” i „dotyczących obowiązków sprawozdawczych przedsiębiorców”, ani liczby przepisów, które weszły w życie od początku 2025 r., z okresem przygotowawczym krótszym niż sześć miesięcy. Pojęcia te nie mają jednolitej definicji i mogą obejmować bardzo szeroki zakres regulacji pozostających we właściwości różnych organów administracji rządowej. Jeden akt prawny może jednocześnie zmieniać przepisy w wielu obszarach, a pojedyncza nowelizacja może zawierać zarówno przepisy bezpośrednio istotne dla przedsiębiorców, jak i regulacje niemające wpływu na prowadzenie działalności gospodarczej; wynik takiego zliczenia zależałby zatem od przyjętej metody kwalifikacji.

Należy zauważyć, że istniejące państwowe systemy informacji prawnej pozwalają na przeszukiwanie informacji prawnej m.in. z wykorzystaniem systemu indeksów i haseł przedmiotowych. Można tu wskazać serwis Rządowy Proces Legislacyjny (RPL – dla rządowych projektów aktów prawnych) albo Internetowy System Aktów Prawnych (ISAP) i Publiczny Portal Informacji o Prawie (PPIoP) – dla aktów już ogłoszonych. Systemy te oznaczają projekty aktów normatywnych i ogłoszone akty normatywne w szczególności hasłami „gospodarcza działalność” (RPL, PPIoP) i „działalność gospodarcza” (ISAP). Sposób oznaczania aktów różni się jednak wobec przyjętych w tych systemach metodyk. Dane o prowadzonych pracach legislacyjnych są gromadzone i publikowane w ramach rządowego procesu legislacyjnego, nie są jednak ewidencjonowane w sposób pozwalający na automatyczne ustalenie liczby zmian według kryteriów wskazanych w pytaniach interpelacji. Przywołując jednak niezależną ocenę zewnętrzną zawartą w ostatniej, dwunastej edycji raportu „Barometr prawa”, przygotowanego przez Grant Thornton

wspólnie z UN Global Compact Network Poland¹ można stwierdzić, że w wymiarze ilościowym otoczenie prawne przedsiębiorców stabilizuje się: w 2025 r. uchwalono około 12,5 tys. stron nowego prawa, o 12% mniej niż w 2024 r. i o 64% mniej niż w 2023 r., co jest najniższym wynikiem od 19 lat. Przedstawienie rzetelnej informacji określonej pytaniami interpelacji wymagałoby uprzedniego określenia zakresu przedmiotowego analizy, przyjęcia jednolitych kryteriów kwalifikacji regulacji oraz przeprowadzenia przeglądu aktów prawnych pozostających we właściwości wielu resortów.

Odnosząc się do kwestii kosztów dostosowania przedsiębiorstw do zmian prawa, jak już zostało wskazane, skutki poszczególnych rozwiązań są analizowane odrębnie w OSR przygotowywanej do każdego rządowego projektu aktu normatywnego. OSR stanowi integralną część uzasadnienia projektu i obejmuje m.in. analizę wpływu regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Zakres, w jakim OSR ujmuje wydatki na aktualizację oprogramowania, szkolenia, obsługę księgową czy pomoc prawną, zależy od charakteru regulacji i możliwości ich wiarygodnego oszacowania, zgodnie z zasadą proporcjonalności.

Przykładowo: OSR dotycząca Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF) wskazuje na możliwość ponoszenia przez przedsiębiorców kosztów dostosowania systemów informatycznych do nowych wymagań oraz uwzględnia koszty po stronie administracji publicznej związane z budową infrastruktury teleinformatycznej i dostosowaniem aplikacji e-mikrofirma. Nie zawiera natomiast kwotowych szacunków kosztów szkoleń, obsługi księgowej, doradztwa podatkowego, pomocy prawnej ani wdrożeń informatycznych po stronie przedsiębiorców, ponieważ ich rzetelne oszacowanie nie było możliwe: administracja zaoferowała bezpłatne programy do wystawiania faktur, Krajowa Administracja Skarbowa prowadziła szerokie, bezpłatne szkolenia, a w przypadku większych podmiotów koszty dostosowania programów i zapotrzebowanie szkoleniowe zależą od potrzeb danego podmiotu, złożoności jego struktury organizacyjnej i systemów informatycznych. Podobnie OSR do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2024 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących wskazuje, że koszty wprowadzenia obowiązkowych kas zależą od wyboru urządzeń oferowanych na rynku i liczby kupowanych urządzeń, przy czym wszystkim podmiotom, które stosują kasy online po raz pierwszy, przysługuje ulga na ich zakup. Rozporządzenie to przewiduje przy tym etapowe wdrażanie obowiązków, umożliwiające przedsiębiorcom przygotowanie się do nich: od 1 lipca 2025 r. dla wybranych dostaw towarów, od 1 kwietnia 2026 r. dla usług parkingowych oraz części usług przewozowych, a od 1 kwietnia 2027 r. dla pozostałych dostaw towarów i usług realizowanych przy użyciu urządzeń samoobsługowych.

Należy zauważyć, że - w zakresie dostosowania związanego z cyfryzacją - niezbędne jest dokonanie inwentaryzacji infrastruktury, przeglądu procesów i wewnętrznych procedur oraz przeprowadzenie wewnętrznych szkoleń. W OSR wskazano, że zasadne będzie poniesienie kosztów na sprzęt, oprogramowanie oraz zatrudnienie nowego personelu oraz że konieczny może być zakup zewnętrznych usług konsultingowych z zakresu cyberbezpieczeństwa. Jednocześnie oszacowanie tych kosztów było niemożliwe - każda organizacja jest inna i każda poniesie inny koszt dostosowania się do nowych regulacji. Część z nich już miała wdrożone systemy zarządzania bezpieczeństwem informacji, inne nie. Poza tym w większości przypadków informacje o kosztach wdrożenia stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa.

¹ Grant Thornton, UN Global Compact Network Poland, „Barometr prawa. Analiza stabilności otoczenia prawnego w polskiej gospodarce”, edycja 12, 2026 (dane za 2025 r.).

Przy opracowywaniu projektów aktów prawnych, zgodnie z Zasadami Techniki Prawodawczej, Rada Ministrów dąży do ujmowania zmian w możliwie spójnych projektach oraz do ograniczania częstotliwości nowelizacji do przypadków uzasadnionych koniecznością interwencji. Każdorazowo analizowane są cel, konieczność, proporcjonalność i przewidywane skutki regulacji. Sposobem na ograniczenie uciążliwości zmian jest również zapewnienie przedsiębiorcom odpowiedniego czasu na dostosowanie się do nich. Ustawą z dnia 21 maja 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego (Dz. U. poz. 769), która została przygotowana w Ministerstwie Rozwoju i Technologii, wprowadzono do ustawy – Prawo przedsiębiorców ogólną zasadę, zgodnie z którą przepisy w przedkładanych Sejmowi projektach ustaw, określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, z których wynika zwiększenie obciążeń regulacyjnych dla przedsiębiorców, powinny co do zasady wchodzić w życie po upływie co najmniej sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia.

Koncepcja stałych terminów wejścia w życie przepisów gospodarczych (tzw. zasada „dwóch terminów”) była już przedmiotem prac rządowych. Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ulepszenia środowiska prawnego i instytucjonalnego dla przedsiębiorców (UD497), w wersji z dnia 13 kwietnia 2023 r. skierowanej do uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych, przewidywał dodanie art. 68b do ustawy – Prawo przedsiębiorców, zgodnie z którym w przyjmowanych przez Radę Ministrów projektach ustaw określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej termin wejścia w życie wyznaczano by na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca, z możliwością odstępstwa, gdy przemawia za tym ważny interes publiczny (w tym bezpieczeństwo, obronność lub ochrona porządku publicznego) albo konieczność implementacji lub wykonania prawa Unii Europejskiej. W toku uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych przedstawiono wątpliwości co do wprowadzania do systemu prawnego sztywnej reguły formalnej odnoszącej się do procesu stanowienia prawa. Wątpliwości te dotyczyły m.in. spójności takiego rozwiązania z wywodzonymi z art. 2 Konstytucji RP zasadami tworzenia prawa w demokratycznym państwie prawnym oraz jego skuteczności w świetle konstytucyjnego systemu źródeł prawa. Wskazano, że zasada ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa jest realizowana przez ustawodawcę poprzez reguły takie jak odpowiednia *vacatio legis*, ochrona praw nabytych czy zakaz retroaktywności. W efekcie rozwiązanie zmodyfikowano: projektowany wówczas art. 68b przewidywał, że w przedkładanych Sejmowi projektach ustaw określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej termin wejścia w życie wyznacza się w szczególności z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przedsiębiorcom czasu niezbędnego do dostosowania ich działalności, przy czym termin ten nie może przypadać wcześniej niż po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia ustawy, z analogicznymi wyjątkami uzasadnionymi ważnym interesem publicznym lub prawem UE. Projekt w tym kształcie skierowano do Sejmu 19 lipca 2023 r. Doświadczenia te wskazują, że właściwszym instrumentem ochrony przedsiębiorców przed nadmierną częstotliwością zmian jest przede wszystkim stosowanie zasad odpowiedniej *vacatio legis* i oceny wpływu.

Odnosząc się do pytania o to, jak rząd ocenia jakość i stabilność publicznych systemów teleinformatycznych, do korzystania z których zobowiązani są przedsiębiorcy - w pierwszej kolejności należy podkreślić, że rząd przykłada szczególną wagę nie tylko do jakości publicznych systemów teleinformatycznych, ale również do ich bezpieczeństwa, a więc też ich stabilności. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że 3 kwietnia 2026 r. weszła w życie ustawa nowelizująca ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. Ustawa swoim zakresem objęła szeroki katalog podmiotów kluczowych i podmiotów ważnych, w skład których wchodzi podmioty publiczne

i podmioty prywatne. Ustawa objęła więc nie tylko najważniejsze sektory gospodarki, ale także podmioty publiczne, a więc ma też zastosowanie do publicznych systemów teleinformatycznych.

Zgodnie z nowymi przepisami, podmioty objęte wymogami znowelizowanej ustawy obowiązane są do wdrożenia wymagań z zakresu cyberbezpieczeństwa, w tym w szczególności do wdrożenia systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji, który ma zapewniać m.in. prowadzenie systematycznego szacowania ryzyka wystąpienia incydentu, wdrożenie polityki szacowania ryzyka, wdrożenie polityki kontroli dostępu, bezpieczeństwo fizyczne i środowiskowe, bezpieczeństwo zasobów ludzkich, bezpieczeństwo i ciągłość łańcucha dostaw, edukację z zakresu cyberbezpieczeństwa dla personelu podmiotu, plany awaryjne i plany odtworzeniowe. Konieczne jest także stosowanie bezpiecznych środków komunikacji elektronicznej uwzględniających uwierzytelnianie wieloskładnikowe.

Rząd przykłada również najwyższą wagę do jakości, bezpieczeństwa i stabilności systemów teleinformatycznych, które utrzymuje i rozwija. Ministerstwo Cyfryzacji odpowiada za utrzymanie i rozwój wybranych systemów teleinformatycznych wspierających funkcjonowanie krajowego systemu cyberbezpieczeństwa (np. Główny system krajowego systemu cyberbezpieczeństwa – S46 Cyber Hub, Projekt AntyDDoS, Portal BezpieczneDane.gov.pl). Realizowane projekty są każdorazowo poddawane szczegółowym analizom pod kątem efektywności, bezpieczeństwa oraz zasadności ekonomicznej, co pozwala na wybór rozwiązań najlepiej odpowiadających potrzebom użytkowników i administracji publicznej. W związku z tym wdrażane rozwiązania obejmują zarówno autorskie komponenty programistyczne, jak i sprawdzone rozwiązania komercyjne. Takie podejście pozwala wykorzystać zalety obu modeli, zapewniając wysoką jakość, stabilność oraz możliwość dalszego rozwoju systemów. Jednocześnie prowadzony jest stały dialog z użytkownikami, którzy mogą zgłaszać uwagi, potrzeby oraz propozycje nowych funkcjonalności.

Wszystkie systemy teleinformatyczne udostępniane w Internecie projektowane są z uwzględnieniem przewidywanego poziomu wykorzystania, tak aby zapewnić ich sprawne i komfortowe działanie w codziennym użytkowaniu. Zdarzają się jednak sytuacje, w których zainteresowanie daną usługą wielokrotnie przekracza standardowy poziom obciążenia. W takich przypadkach automatyczne zwiększanie zasobów infrastruktury do poziomu odpowiadającego chwilowym, ponadprzeciętnym potrzebom mogłoby prowadzić do istotnego wzrostu kosztów utrzymania systemów. Z tego względu stosowane są rozwiązania zapewniające racjonalne gospodarowanie zasobami. W konsekwencji mogą wystąpić krótkotrwałe utrudnienia w korzystaniu z usług, jednak nie wpływa to na bezpieczeństwo przetwarzanych danych.

Administracja przykłada szczególną wagę do jakości i stabilności publicznych systemów teleinformatycznych, z których przedsiębiorcy są obowiązani korzystać. Przykładem w tym obszarze mogą być prace nad KSeF, który jest obecnie jednym z najistotniejszych takich systemów. Obligatoryjny KSeF wszedł w życie 1 lutego 2026 r., obejmując w pierwszej kolejności podatników o wartości sprzedaży w 2024 r. przekraczającej 200 mln zł; od 1 kwietnia 2026 r. stał się obowiązkowy dla pozostałych podatników, z wyjątkiem najmniejszych podmiotów, których łączna miesięczna wartość sprzedaży udokumentowanej fakturami (wraz z podatkiem) nie przekracza 10 000 zł – ci podatnicy będą wystawiać faktury w KSeF od 1 stycznia 2027 r. Wszystkie prace związane z wdrożeniem KSeF 2.0 zostały przeprowadzone zgodnie z opublikowanym harmonogramem. W czerwcu 2025 r. udostępniono dokumentację techniczną API KSeF 2.0 oraz strukturę logiczną FA(3), co umożliwiło integratorom programów finansowo-księgowych rozpoczęcie prac wdrożeniowych; 30 września 2025 r. uruchomiono środowisko testowe API,

15 października 2025 r. – środowisko przedprodukcyjne (demo), 3 listopada 2025 r. oddano do testów zewnętrznych Aplikację Podatnika KSeF 2.0, a 15 listopada 2025 r. jej wersję przedprodukcyjną. Podatnicy mogli zatem testować finalną wersję systemu, w tym wystawianie i otrzymywanie faktur, w warunkach zbliżonych do produkcyjnych. W listopadzie 2025 r. udostępniono Moduł Certyfikatów i Uprawnień, 22 grudnia 2025 r. zamrożono kontrakt API KSeF 2.0 po potwierdzeniu stabilności jego działania, a 1 stycznia 2026 r. uruchomiono w e-Urzędzie Skarbowym moduł zgłoszeń dotyczący faktur z załącznikiem. W dniach 26–31 stycznia 2026 r. przeprowadzono przerwę techniczną środowiska produkcyjnego KSeF 1.0, w trakcie której dokończono wdrożenie API KSeF 2.0.

Uruchomiony 1 lutego 2026 r. KSeF 2.0 zapewnia wysoki poziom niezawodności, bezpieczeństwa i ciągłości działania. System został zbudowany zgodnie z najlepszymi praktykami rynkowymi i uznanymi normami bezpieczeństwa, a jego architektura zapewnia wysoką dostępność dzięki mechanizmom redundancji, eliminacji pojedynczych punktów awarii oraz ciągłemu monitorowaniu kluczowych komponentów infrastruktury. Podczas wytwarzania systemu przeprowadzono szerokie testy bezpieczeństwa; integralność danych zapewniają mechanizmy kontroli i walidacji, szyfrowanie oraz rejestrowanie zdarzeń, a dostęp do danych jest realizowany zgodnie z zasadą najmniejszych uprawnień. Na wypadek przerwy technicznej lub awarii przewidziano procedury zapewniające przedsiębiorcom ciągłość działania: faktury można wówczas wystawiać w oprogramowaniu interfejsowym zgodnie ze wzorem e-Faktury w trybie offline, z obowiązkiem ich późniejszego przesłania do KSeF w ustawowym terminie. Obsługa systemu jest możliwa zarówno za pośrednictwem komercyjnych programów finansowo-księgowych zintegrowanych z API KSeF 2.0, jak i bezpłatnych narzędzi udostępnianych przez Ministerstwo Finansów – Aplikacji Podatnika KSeF, Aplikacji Mobilnej KSeF oraz e-mikrofirmy – przeznaczonych w szczególności dla najmniejszych podatników, którzy nie zdecydują się na korzystanie z narzędzi komercyjnych. Podatnicy i integratorzy mogą również korzystać z całodobowej infolinii KAS do spraw KSeF oraz z formularza kontaktowego, uzyskując wsparcie w kwestiach merytorycznych i technicznych².

W odniesieniu do ochrony przedsiębiorców przed karami w początkowym okresie obowiązywania nowych rozwiązań pragnę wskazać na kilka funkcjonujących mechanizmów. Po pierwsze, od 1 stycznia 2020 r. w ustawie – Prawo przedsiębiorców³ obowiązuje tzw. prawo do błędu. Dotyczy ono przedsiębiorców będących osobami fizycznymi w okresie pierwszych 12 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej po raz pierwszy albo ponownie po upływie co najmniej 36 miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia. Jeżeli taki przedsiębiorca naruszy przepisy związane z prowadzoną działalnością, właściwy organ – przed nałożeniem grzywny w drodze mandatu karnego albo wymierzeniem administracyjnej kary pieniężnej – wzywa go do usunięcia stwierdzonych naruszeń oraz ich skutków w wyznaczonym terminie; w postępowaniu mandatowym przedsiębiorca może też złożyć pisemne zobowiązanie do ich usunięcia. Jeżeli przedsiębiorca w terminie zaprzestanie naruszania prawa i usunie jego skutki, nie podlega karze za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, a organ odstępuje od nałożenia lub wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu. Tak samo jest, gdy przedsiębiorca sam, bez wezwania organu, zaprzestanie naruszeń, usunie ich skutki i powiadomi o tym organ. Prawo do błędu nie obejmuje jednak m.in. naruszeń rażących, powtórnych, nieodwracalnych, polegających na działaniu bez wymaganej zgody, zezwolenia lub pozwolenia, a także przypadków, w których obowiązek nałożenia kary wynika z ratyfikowanej umowy międzynarodowej lub bezpośrednio stosowanego prawa UE albo

² Infolinia KAS: <https://www.podatki.gov.pl/skontaktuj-sie-z-nami/telefon-do-konsultanta/>;
formularz kontaktowy: <https://ksef.podatki.gov.pl/formularz/>.

³ Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. 2025 poz. 1480, z późn. zm.).

dotyczy niewykonania zaleceń pokontrolnych; nie przysługuje też, gdy naruszenie rozpoczęte w pierwszym roku działalności trwa nadal po jego upływie.

Po drugie, w obszarze prawa karnego skarbowego zasady odpowiedzialności określone w Kodeksie karnym skarbowym⁴ odnoszą się także do czynów popełnionych w początkowym okresie obowiązywania nowych rozwiązań podatkowych. Zgodnie z art. 4 § 1 k.k.s. przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe można popełnić umyślnie, a nieumyślnie tylko wówczas, gdy kodeks tak stanowi, natomiast w myśl art. 1 § 3 k.k.s. nie popełnia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego sprawca, któremu nie można przypisać winy w czasie czynu. Samo niewykonanie przepisu bez elementu winy nie stanowi zatem czynu zabronionego, a każdą sprawę finansowy organ postępowania przygotowawczego rozpatruje indywidualnie, badając stopień zawinienia i umyślność. Po trzecie, w przypadku KSeF przepisy o karach pieniężnych określone w art. 106ni ust. 1–3 ustawy o podatku od towarów i usług zostały odroczone i mają wejść w życie 1 stycznia 2027 r. Równocześnie przewidziano szereg rozwiązań ułatwiających wdrożenie systemu: etapowe wdrażanie obowiązkowego KSeF, okres przejściowy dla najmniejszych przedsiębiorców do końca 2026 r., możliwość wystawiania faktur przy użyciu kas rejestrujących do końca 2026 r., odroczenie do końca 2026 r. obowiązku podawania numeru KSeF w płatnościach oraz możliwość korzystania z trybu „offline24”. Celem tych rozwiązań jest ograniczenie ryzyk organizacyjnych i obciążeń po stronie przedsiębiorców.

Rząd przywiązuje dużą wagę do tego, aby mikro- i małe przedsiębiorstwa otrzymywały z odpowiednim wyprzedzeniem jasne informacje o nowych obowiązkach. Projekty aktów prawnych są publikowane w serwisie RPL i poddawane konsultacjom publicznym z udziałem organizacji reprezentujących uczestników rynku, co umożliwia adresatom regulacji wcześniejsze zapoznanie się z projektowanymi obowiązkami i zgłoszenie uwag. W zależności od charakteru i zakresu wprowadzanych zmian wykorzystywane są również materiały informacyjne i wyjaśniające oraz bezpośredni dialog z przedstawicielami rynku. Współpraca z organizacjami reprezentującymi przedsiębiorców pozwala na skuteczniejsze dotarcie z informacją również do mikro- i małych przedsiębiorstw, które ze względu na skalę prowadzonej działalności mogą dysponować mniejszymi zasobami organizacyjnymi i prawnymi. Przykładowo: proces przygotowania i wdrażania zmian dotyczących KSeF został poprzedzony szerokimi działaniami konsultacyjnymi i informacyjnymi: przeprowadzono liczne konsultacje z udziałem przedsiębiorców i ich organizacji, w tym z sektora MŚP, projekt był dwukrotnie poddawany konsultacjom publicznym, podjęto działania informacyjne skierowane do podatników, przed wejściem w życie przepisów udostępniono środowisko testowe KSeF 2.0, umożliwiono wcześniejsze pobieranie certyfikatów oraz przewidziano ułatwienia dla podatników wykluczonych cyfrowo. Doświadczenia te będą wykorzystywane przy wdrażaniu kolejnych rozwiązań.

Odnosząc się do pytania o zbiorczą ocenę kosztów regulacyjnych ponoszonych przez polskie przedsiębiorstwa oraz działania służące ograniczeniu częstotliwości zmian prawa, uprzejmie informuję, że podstawowym instrumentem oceny kosztów regulacyjnych pozostaje system oceny wpływu, obejmujący OSR ex ante, OSR ex post oraz przegląd funkcjonowania aktów normatywnych prowadzony na podstawie ustawy – Prawo przedsiębiorców. System ten jest rozwijany. Trwają obecnie prace m.in. nad doskonaleniem metodyki szacowania kosztów wynikających z obowiązków administracyjnych w oparciu o Model Kosztu Standardowego na potrzeby stosowania zasady równoważenia obowiązków administracyjnych („jeden za jeden”). Ograniczaniu częstotliwości i uciążliwości zmian prawa służy natomiast stosowanie zasad określonych w rozdziale 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców, w szczególności zapewnianie odpowiedniej *vacatio legis*, ujmowanie

⁴ Ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633, z późn. zm.).

zmian w spójnych projektach legislacyjnych oraz kontynuowanie działań deregulacyjnych. Działania te ukierunkowane są na dalsze zwiększanie stabilności i przewidywalności otoczenia prawnego przedsiębiorców.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii